

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ DAİRE

GÜZELER v. TÜRKİYE

(Başvuru no. 13347/07)

KARAR

STRAZBURG

22 Ocak 2013

İşbu karar nihaidir ancak şekli bazı değişikliklere tabi tutulabilir.

Güzeler v. Türkiye davasında,

Başkan,

Dragoljub Popović,

Yargıçlar,

Paulo Pinto de Albuquerque,

Helen Keller

ve *Yazı İşleri Müdür Yardımcısı*, Françoise Elens-Passos'un katılımıyla oluşturulan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Komitesi (İkinci Daire) 11 Aralık 2012 tarihinde gerçekleştirdiği kapalı müzakereler neticesinde anılan tarihte aşağıdaki kararı vermiştir:

USUL

1. Türkiye Cumhuriyeti Devleti aleyhine açılan (13347/07) no'lu davanın nedeni, dört Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı Bayan Hatice Güzeler, Bay Birol Güzeler, Bay Kamil Güzeler ve Bayan Oya Güzeler'in ("başvuranlar") Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne 14 Mart 2007 tarihinde İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Sözleşme'nin ("Sözleşme") 34. maddesi uyarınca yapmış olduğu başvurudur.

2. Başvuranlar, İzmir Barosu avukatlarından Sayın C. Altıparmak tarafından temsil edilmiştir. Türk Hükümeti ("Hükümet"), kendi görevlileri tarafından temsil edilmiştir.

3. Başvuru, 14 Ekim 2010 tarihinde Hükümet'e iletilmiştir.

OLAYLAR

DAVANIN KOŞULLARI

4. Başvuranlar sırasıyla 1924, 1963, 1965 ve 1963 tarihlerinde doğmuş olup İzmir'de ikamet etmektedirler.

5. Başvuranlar 21 Eylül 1989 tarihinde arazi mülkiyeti iddiasıyla Seferihisar Kadastro Mahkemesi nezdinde dava açmışlardır.

6. Dava 18 Eylül 2006 tarihinde kesinleşmiştir.

7. Yargılama süresince kadastro davalarını incelemekle görevli sadece bir hâkim bulunmaktaydı ve tüm yargılama süresince sadece sekiz duruşma söz konusu hâkimin nezaretinde gerçekleştirilmiştir.

8. Kadastro Mahkemesi yargılamanın başlamasından dört yıl ve beş ay sonra keşif (yerinde inceleme) yapılmasına karar vermiştir. Söz konusu keşif ise, keşif kararının

alındığı tarihten itibaren dokuz yıl ve dört ay sonra gerçekleştirilmiştir. Kadastro Mahkemeleri bakmış olduğu davalarda kanun uyarınca sulh hukuk mahkemeleri yerine, veraset ilamı verme yetkisine haizdir. Ancak, mevcut davada kadastro mahkemesi bu yetkisini kullanmaktan imtina etmiş ve onun yerine, taraflara sulh hukuk mahkemesine başvurmaları için süre vermiş ve bu durumda altı yıllık bir gecikmeye sebep olmuştur.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

I. SÖZLEŞME'NİN 6 § 1. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

9. Başvuran, yargılama süresinin uzunluğunun, Sözleşme'nin 6 § 1 maddesinde yer alan "makul süre" şartıyla bağdaşmadığından şikâyetçi olmuştur:

"Herkes davasının medeni hak ve yükümlülükleriyle ilgili (...) karar verecek olan (...) bir mahkeme tarafından... makul bir süre içinde görülmesini isteme hakkında sahiptir."

10. Hükümet bu iddialara itiraz etmiştir.

11. Dikkate alınacak süre, 21 Eylül 1989 tarihinde başlamış ve 18 Eylül 2006 tarihinde sona ermiştir. Dolayısıyla, iki dereceli yargılama yaklaşık olarak on yedi yıl sürmüştür.

A. Kabul edilebilirlik hakkında

12. Mahkeme, bu şikâyetin, Sözleşme'nin 35 § 3 (a) maddesi kapsamında açıkça dayanaktan yoksun olmadığını belirtmiştir. Ayrıca, diğer koşullar bakımından da kabul edilemezliğe ilişkin herhangi bir noktanın olmadığını belirtmektedir. Dolayısıyla başvuru kabul edilebilir olarak beyan edilmelidir.

B. Esas hakkında

13. Mahkeme, bir davanın süresinin makul niteliğinin, davanın koşullarına, mahkemenin içtihadı tarafından kabul edilen kriterlere, özellikle davanın karmaşıklığına, başvuru ile yetkili makamların tutumuna ve ilgililer için ihtilaf konusu davanın içeriğine bakılarak değerlendirildiğini hatırlatmaktadır (bkz. diğerleri arasında *Daneshpayeh v. Türkiye*, no. 21086/04, § 28, 16 Temmuz 2009).

14. Mahkeme, kendisine ibraz edilen tüm belgeleri incelediğinde, Hükümet'in,

Mahkemeyi mevcut davada farklı bir sonuca ulaşmaya ikna edebilecek hiçbir olay veya görüş ileri sürmediği kanaatindedir. Mahkeme, bu husustaki içtihadını dikkate alarak, mevcut davada yargılama süresinin uzun olduğuna ve “makul süre” şartı ile uyumlu olmadığına kanaat getirmiştir.

15. Dolayısıyla, Sözleşme'nin 6 ř 1 maddesi ihlal edilmiştir.

II. SÖZLEŞME'NİN DİĞER MADDELERİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

16. Başvuranlar, ayrıca davanın uzun sürmesi sebebiyle Sözleşme'nin 1 No.'lu Ek Protokolün 1. maddesinde düzenlenen mülkiyetin serbestçe kullanım haklarının ihlal edildiğinden şikâyetçi olmuşlardır.

17. Hükümet, bu iddialara itiraz etmiştir.

18. Mahkeme, bu iddianın yukarıda incelenen şikyet ile bağlantılı olduğunu ve bu yüzden aynı şekilde kabul edilebilir bulunması gerektiğini kaydetmektedir.

19. Sözleşme'nin 6 ř 1 maddesi ile ilgili olarak tespit edilenler (bkz. paragraf 15) ışığında Mahkeme, bu davada, Sözleşme'nin 1 no.'lu Ek Protokolün 1. maddesinin ihlal edilip edilmediğine ilişkin bir değerlendirme yapılmasına gerek bulunmadığı kanaatindedir (bkz. *Zanghi v. İtalya*, 19 şubat 1991, ř 23 Series A no. 194-C).

III.SÖZLEŐMENİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

20. Sözleşme'nin 41. maddesi aşağıdaki şekilde öngörmektedir:

"EĞer Mahkeme, bu Sözleşme ve Protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeci Tarafın i hukuku bu ihlalin sonuçlarını ancak kısmen ortadan kaldırabiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, zarar gören taraf lehine adil bir tazmin verilmesine hükmeder."

A. Tazminat

21. Başvuranlar, maddi tazminat olarak 200 000 Avro ve manevi tazminat olarak 100 000 Avro talep etmiştir.

22. Hükümet bu taleplere itiraz etmiştir.

23. Mahkeme, tespit edilen ihlal ile iddia edilen maddi tazminat arasında bir illiyet bağı görememektedir; bu nedenle bu talebi reddetmektedir. Diğer yandan, başvuranlara manevi tazminat olarak mşttereken 14 400 Avro ödenmesine karar vermiştir.

B. Masraf ve Harcamalar

24. Başvuranlar, yargılama masraf ve giderleri açısından bir talepte bulunmamışlardır.

C. Gecikme Faizi

25. AİHM, gecikme faizi olarak Avrupa Merkez Bankası'nın kısa vadeli kredilere uyguladığı marjinal faiz oranına üç puan eklemek suretiyle elde edilecek oranın uygun olduğuna karar verir.

İŞBU GEREKÇELERLE MAHKEME OY BİRLİĞİYLE,

1. Başvurunun kabul edilebilir olduğunu *beyan eder*;
2. Sözleşme'nin 6 § 1 maddesinin ihlal edildiğine;
3. Sözleşme'nin 1 no'lu Ek Protokolün 1. maddesine ilişkin şikâyetin incelenmesine gerek bulunmadığına;
4. (a) üç ay içinde, Davalı Devlet tarafından başvuranlara manevi tazminat için müştereken 14 400 (on dört bin dört yüz) Avro'nun miktara yansıtılabilecek her türlü vergilerle birlikte ödenmesine,
(b) Yukarıda bahsedilen üç aylık sürenin bittiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar, yukarıda bahsedilen miktara, Avrupa Merkez Bankası'nın kısa vadeli kredilere uyguladığı marjinal faiz oranına üç puan eklemek suretiyle elde edilecek oranda basit faizin uygulanacağına;
5. Başvuranın adil tazmine ilişkin diğer taleplerin reddedilmesine *karar vermiştir*.

İngilizce olarak hazırlanmış ve Mahkeme İç Tüzüğü'nün 77 §§ 2 ve 3. maddeleri uyarınca 22 Ocak 2013 tarihinde yazılı olarak tebliğ edilmiştir.

Françoise Elens-Passos
Yazı İşleri Müdür Yardımcısı

Dragoljub Popovic
Başkan